

UKRAJINA

TJEDAN DANA ŠPILJARENJA
PO KRIMU

Kamp se smjestio u jednoj dolini gdje je još uvijek bilo malo snijega

foto: Luca Tanfoglio

Od 24. ožujka do 4. travnja Luca Tanfoglio, talijanski speleolog iz Brescie, a koji je ujedno i član karlovačkog Speleološkog kluba "Ursus spelaeus", sudjelovao je na međunarodnoj ekspediciji u Ukrajini. Cilj ekspedicije je bila krška visoravan zvana Karabi plato do koje se stiže 15-satnom vožnjom vlakom iz glavnog grada Kijeva do grada Simferopola od kuda se nastavlja još dva sata terenskim vozilom Uaz, koje se pokazalo vrlo korisnim iako na prvi pogled nije izgledalo jako sigurno.

Karabi je jedno od glavnih krških područja na Krimu, a radi se o visoravni prepunoj ponikva i špilja, vrlo fascinantnoj, koje bi svaki speleolog trebao posjetiti barem jednom u životu. Zavidljivo je da se na "komadiću" zemlje, površine 10 sa 12 kilometara, nalazi više od 600 prirodnih šupljina, a preko 200 ih je novo otkrivenih i čekaju da tek budu istražene.

Autor članka sudjelovao je na ekspediciji na poziv slovenskog kolege Roka Stopara, koji je sa ukrajinskim speleolozima već sudjelovao na ekspedicijama na slovenskom Kaninu i na Kavkazu gdje je prošle godine dosegnuto dno najdublje jame na svijetu – više od 2100 metara.

Speleolozi ovaj put na Krimu nisu sudjelovali u značajnijim istraživanjima, već su spelološke objekte samo posjetili, postavljali nova sidrišta i učili mlade ukrajinske speleologe iz Dnjepetrovska novim tehnikama u speleološkim istraživanjima. Luca Tanfoglio je upoznao nove kolege, njihovu organizaciju spelološkog kampa u planini na 1200 metara visine, njihov način istraživanja podzemlja i samu organizaciju istraživanja (gdje još uvijek rade po sovjetskom sistemu

Karabi plato, pogled s vrha

foto: Luca Tanfoglio

Prekrasno malo jezero u špilji Kastare

foto: Luca Tanfoglio

gdje vođa ekspedicije "dijeli" naredbe poput narednika u vojsci) što nas je povremeno iznenađivalo. U osam dana posjetili smo isto toliko objekata, a sa završetkom posjeta speleoloških objekata, zadnju noć proveli smo u meteorološkoj postaji, gdje smo uz domaću kuhinju i spavanje u krevetu mogli uživati u toploj kupki i finskoj sauni. Nakon osam dana boravka u šumi, planini, špiljama i noćenja u šatorima na temperaturama koje su bile oko 0°C, sauna je bila više nego dobrodošla.

Logistika u samom kampu sastojala se i od povratka iz dubljih jama s dvije ili tri desetilitarske bačve s vodom po članu ekspedicije, jer je, kao i na svakom krškom području, na površini bilo teško naći vodu. U blizini kampa boravili su i vrlo mladi ruski speleolozi iz Moskve, a bilo je zanimljivo razmijeniti iskustva u vezi speleoloških istraživanja i njihove kulture.

Nakon povratka s terena, posjetili smo glavni grad Kijev i imao zadovoljstvo upoznati i provesti jedan dan s Olegom Klimčukom, ukrajinskim speleologom koji je bio važan sudionik na istraživanju najdublje jame svijeta, gdje je ronio u sifonskom jezeru na skoro 2000 metara dubine ispod zemlje.

Posjetili smo slijedeće objekte: Novu Ozernayu (-70 metara, dužine 200 metara), Yubilenayu (-40 metara, dužine 300 metara), Manastir (-120 metara, dužine 200 metara), Dublanskayu (-60 metara, dužine 400 metara), Suvororskayu (-140 metara, dužine 500 metara), Miru (-130 metara, dužine 300 metara), Kastaru (-70 metara, dužine 150 metara), 200 Let Simferopolu (-100 metara, dužine 250 metara) i špilju dužine od stotinjak metara zvanu Mamina. Vođa ove ekspedicije bila je 23-tro godišnja djevojka Lilja Kioseva iz Kijeva.

Luca Tanfoglio

Povratak u kamp nakon jednodnevnog špiljarenja

foto: Luca Tanfoglio

Uži prolaz u špilji Manastir

foto: Luca Tanfoglio